

ESCOLA FEIXA

Lloret de Mar, Girona
2009-2012

Construcció d'un institut-escola de nova planta en un solar contigu a l'accés als jardins de Santa Clotilde de Lloret de Mar. Aquest centre ha d'incloure els cicles d'educació infantil, primària i secundària, a més dels serveis i elements comuns prescriptius del departament i està previst que aculli 690 alumnes d'edats compreses entre els 3 i els 16 anys.

La diversitat de necessitats a nivell espacial i de programa de cadascuna de les diferents franges d'edat dels usuaris, juntament amb el fort desnivell del solar i els exigents condicionants a nivell de costos i terminis de construcció han estat els factors determinants en el plantejament de la solució proposada.

TIPOLOGIA

Equipament docent

SUPERFÍCIE CONSTRUÏDA

6725 m²

PROMOTOR

GISA, ICF-Equipaments

CONSTRUCTOR

Capdeferro Constructor, s.a.

COL·LABORADORS

Blázquez Guanter, s.l.p., consultors d'estructures.

FiA, Font i Armengol, s.l., consultors d'instal·lacions.

Brufau Cusó, s.l.p., amidaments, pressupost i estudi de seguretat i salut

Geocam, s.l., consultors de geotècnia.

Dinamis, Promocions dels Valors Ambientals, s.l., consultors de qualitat i medi ambient.

SiS, Consultoria Acústica, s.l., consultors d'enginyeria acústica.

FOTÒGRAF

José Hevia

Premi BASF d'Arquitectura 2014

Menció en el Palmarés Architecture Aluminium

Technal 2013

*Les feixes
han estat
històricament el
sistema emprat
per domesticar
el relleu en els
pobles de la costa
Mediterrània.*

F1

Ermita de Santa Cristina. Josep Gaspar i Serra, 1929. Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC).

F2

Ermita de Santa Cristina. Josep Gaspar i Serra, 1929. Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC).

F3

Ortofotomapa amb l'emplaçament de l'Escola Feixa. Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), 2016.

El projecte utilitza l'aterrassament com a estratègia de fragmentació del programa i del solar, resolt a partir de la utilització d'un sol element estructural industrialitzat de formigó armat. Cadascuna de les feixes, cadascun dels edificis configura el seu propi espai exterior.

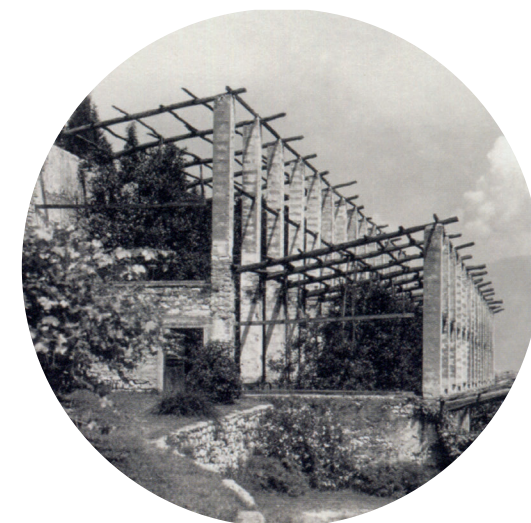
Construïm, doncs, tres blocs paral·lels adaptats a la topografia del lloc, configurats en base a una estructura modular i repetitiva, de llums àmplies i flexibles, que busca una gran simplicitat en termes d'execució. Un espai genèric completament obert a les diverses formes de colonització que hi aportaran els diferents usuaris de totes les edats que l'habitaran.

Cada bloc té el seu propi espai exterior, el seu particular retall de sol i de cel, la seva particular manera de posar-se en contacte amb el lloc, i per tant ofereix als mestres i als diversos nens i nenes, nois i noies, espais diferenciats d'aprenentatge i repòs al llarg de les seves etapes d'estudi des dels 3 fins als 16 anys.

El sistema constructiu es basa en la utilització d'un panell de formigó de 120 cm d'amplada i 30 de gruix, amb dues cares exteriors de 6cm preconformades a fàbrica i armades segons sol·licitacions de càlcul i preparat per acabar de ser formigonat a l'obra. La capacitat portant d'aquest element, ideat inicialment per construir murs de contenció, el fa extraordinàriament polivalent i serà utilitzat pel seu ús original contenint l'empenta de les terres però també com a pilar o tanca-ment de façana segons convingui.

Les aules tipus es situen a l'extrem oest de cadascun dels blocs (properes al nucli de comunicacions) i en contacte directe amb la zona del pati, mentre que les aules amb requeriments especials de foscor, privacitat o seguretat es concentren a l'extrem est i compten amb un sistema de jardineres i gelosies de tubs galvanitzats que filtren la seva relació amb les zones de jocs.

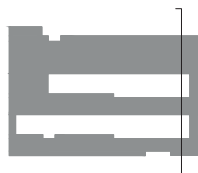
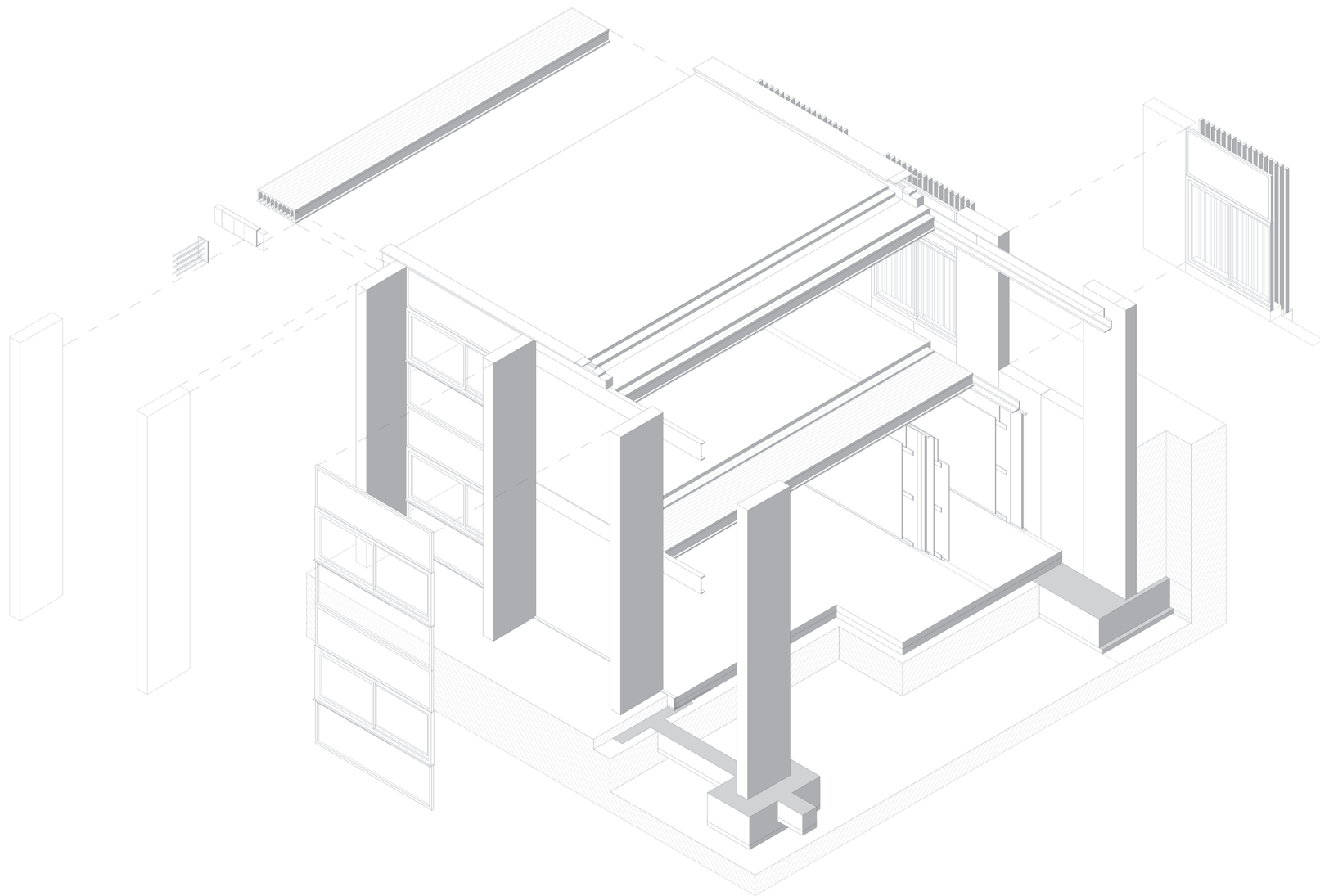
Més que en el disseny d'un edifici, el projecte consisteix en el desenvolupament d'un sistema constructiu de màxima eficiència per tal de conformar una estructura espacial capaç d'acondicionar el solar i acollir les diferents parts del programa, per seguir oferint sistemes amables de relacionar l'home amb l'entorn.

F1
Un sol element estructural prefabricat de formigó configura tots els espais habitables.

F2
Aterrassament com a estratègia motriu del projecte.

F3
Jardins de llimoners al llac de Garda, Italia.
Bernard Rudofsky, anterior a 1977. Research Library, The Getty Research Institute, Los Angeles.

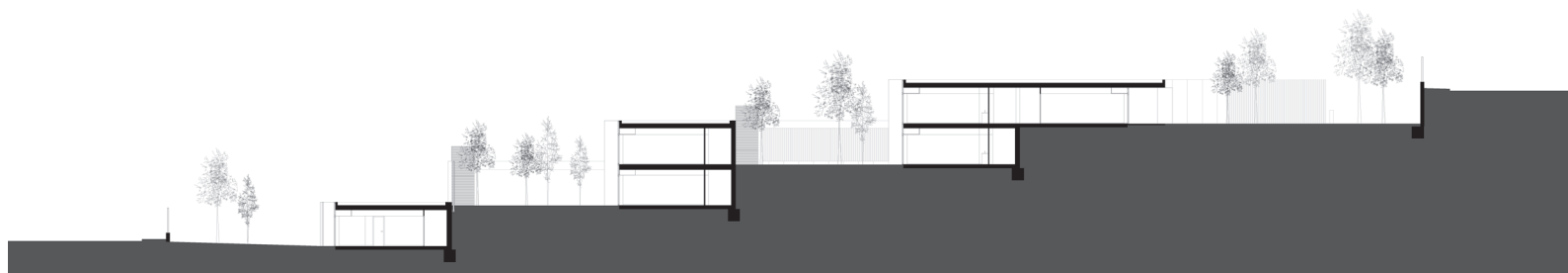

F1
Isomètric. Construcció de l'edifici-feixa.

0 1 5m

F2
Secció.

0 10 20m

F1

Accés principal i nucli de comunicacions a l'eix nord-sud del conjunt.

F2

Matèria: Formigó i llum.

F3

El nucli de comunicacions verticals connecta les diferents cotes de l'edifici a través de passadissos interiors i passos elevats.

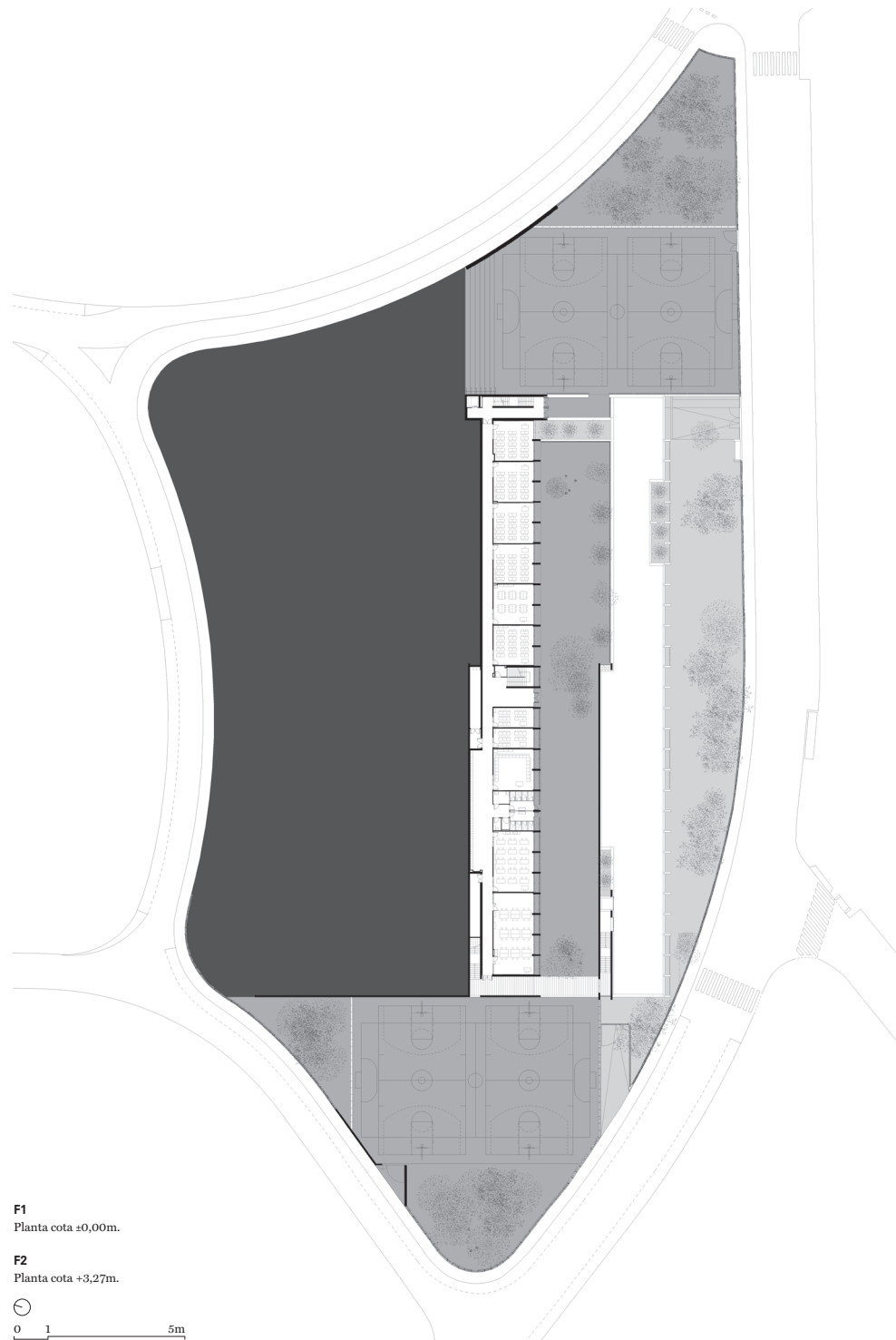
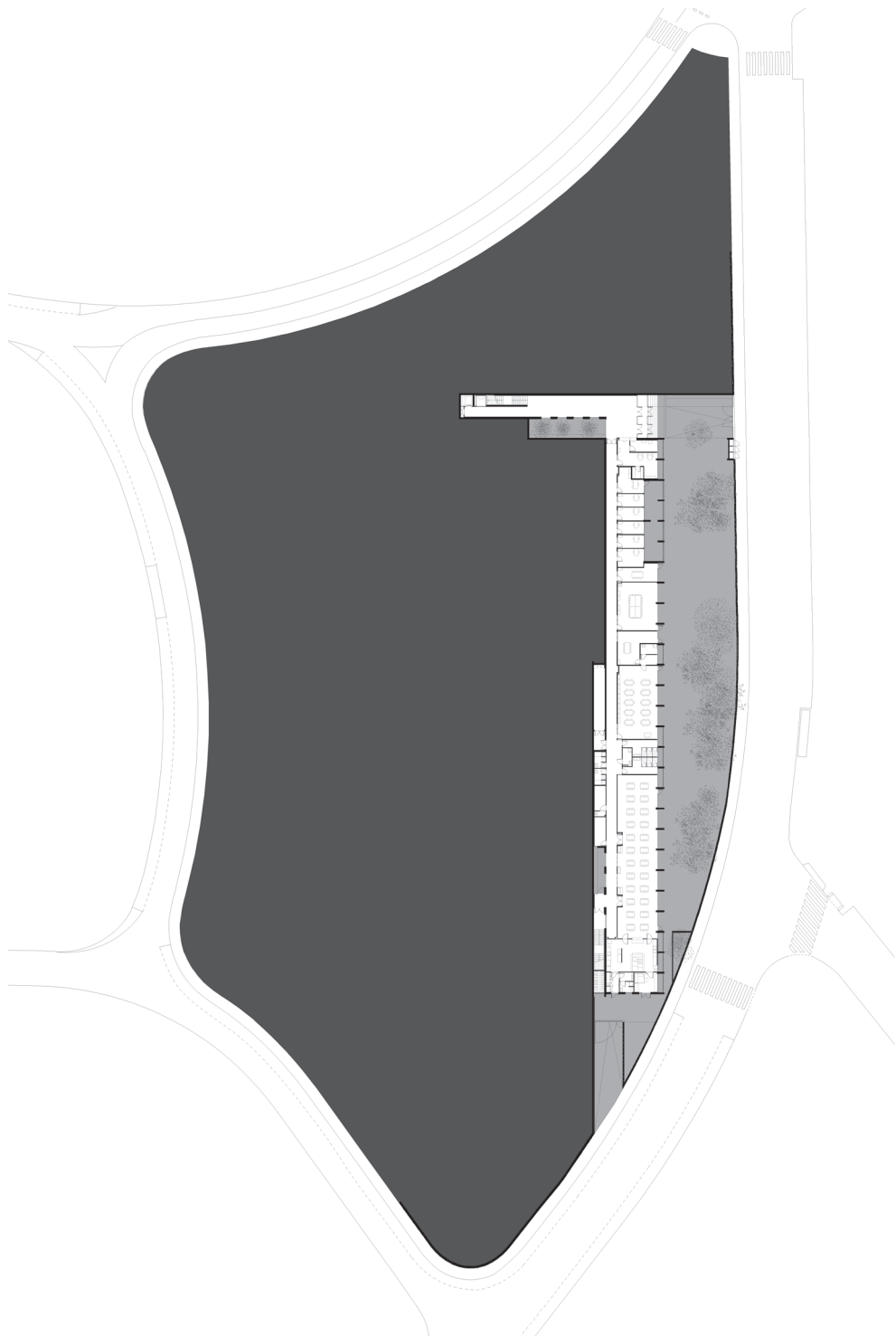

F1

La crugia de les aules defineix el mòdul estructural que pauta el conjunt.

F2

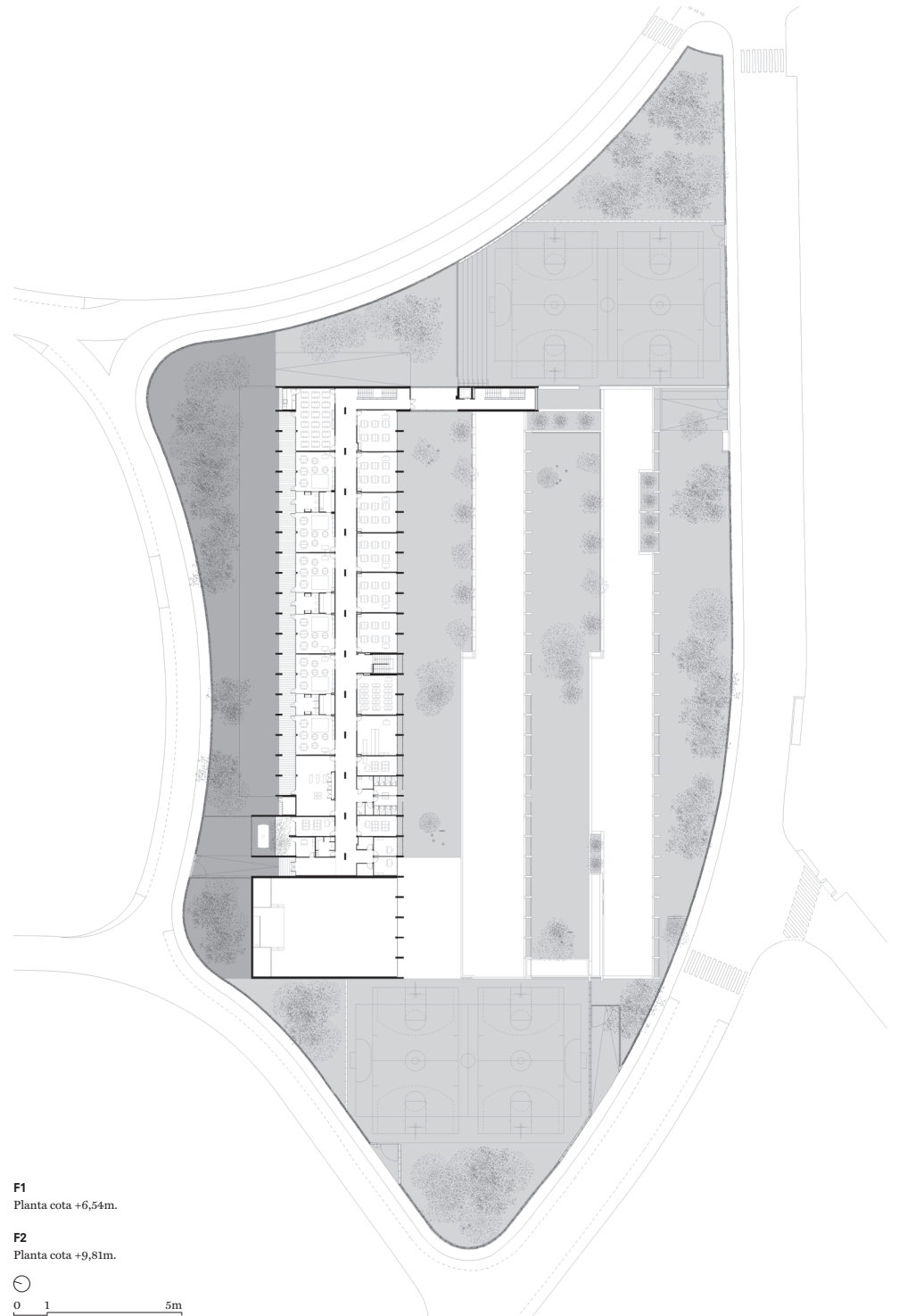
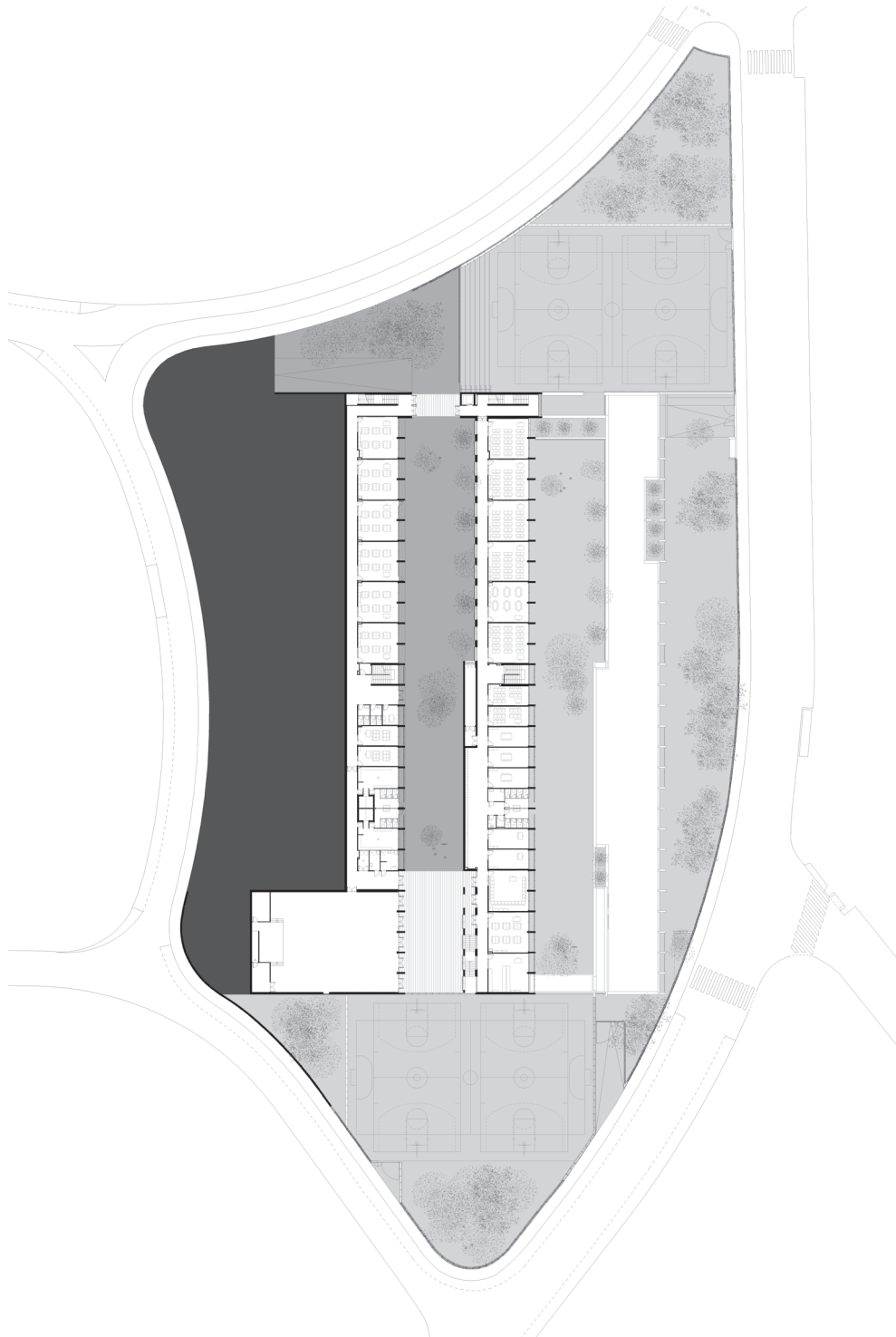
La vegetació i les gelosies formades per tubs galvanitzats filtren la relació d'alguns espais interiors amb les zones de jocs.

F1
Planta cota ±0,00m.

F2
Planta cota +3,27m.

F1
Planta cota +6,54m.

F2
Planta cota +9,81m.

*La contenció
de les terres,
infraestructura
d'aterrassament
elemental, genera
tots els espais
habitables de
l'institut-escola.*

F1

Un conjunt de passatges exteriors coberts comunica tots els edificis del centre.

F2

L'aula: espai diàfan i amb grans finestrals en contacte directe amb els patis.

